

sjabloon voor oefeningen in sectie B

Fasen in het proces	Uitdagingen/kansen	Vaardigheden
<p>Intake en betrokkenheid Context en kader Eerdere ontmoeting met kinderen (om deelname aan te moedigen)</p>	<p>Context en kader</p> <p>Eerdere ontmoeting met kinderen (om deelname aan te moedigen)</p> <p>Participatie van kinderen bevorderen moet betekenen dat zowel kinderen zelf als volwassenen bewust worden gemaakt van het feit dat participatie op alle gebieden natuurlijk en frequent moet zijn.</p> <p>Bij de eerste ontmoeting met kinderen is het essentieel dat professionals hen uitleggen dat ze burgers zijn. Daarom zijn het respecteren van hen en het luisteren naar hun mening sleutelaspecten op dit eerste moment. Dit vereist duidelijke informatie die past bij de leeftijd van de kinderen.</p>	<p>Vraag mijn team/organisatie om een expliciet beleid dat van mij verwacht dat ik de communicatie van kinderen notuleer, inclusief wat er werd gecommuniceerd, hoe, via welke methoden/media, wanneer en waar, waarom en ook dat ik non-communicatie van kinderen notuleer.</p> <p>Vraag mijn team/organisatie om specifieke formulieren die vereisen dat ik de communicatie met kinderen notuleer, inclusief wat er werd gecommuniceerd, hoe het werd gecommuniceerd, via welke methoden/media, wanneer, en waar, waarom en ook om de niet-communicatie met kinderen te noteren.</p>
<p>Groepsbijeenkomst met ouders Uitleg over de activiteiten (nadruk op participatie van kinderen en de implicaties voor de toekomst)</p>	<p>De betrokkenheid van gezinnen is hierbij essentieel.</p> <p>Zodra kinderen en adolescenten besluiten om aan dit proces deel te nemen, moet de ontmoeting met hun ouders erop gericht zijn om het recht van kinderen op participatie te benadrukken en de implicaties die dit kan hebben voor hun toekomst.</p>	<p>Vraag mijn team/organisatie om een expliciet formulier waarin ik de communicatie met de ouders moet notuleren, inclusief wat er is gecommuniceerd, hoe, door welke methoden/media, wanneer en waar.</p> <p>Vraag mijn team/organisatie om de zorgen van ouders te identificeren en te definiëren.</p>

<p>Gegevensverzameling en beoordeling Individueel gesprek met gezin en kind Geïnformeerde toestemming</p>	<p>Met elk kind en zijn gezin wordt een individueel gesprek gehouden om hun twijfels en zorgen over dit proces op te helderen. Ze worden gevraagd om geïnformeerde toestemmingsformulieren te lezen en te ondertekenen.</p>	<p>Vraag mijn team/organisatie om een expliciet formulier waarin ik de communicatie met ouders en kinderen moet notuleren, inclusief wat er is gecommuniceerd, hoe, door welke methoden/media, wanneer en waar, waarom en ook om de non-communicatie met kinderen vast te leggen .</p> <p>Vraag mijn team/organisatie om de zorgen van ouders en kinderen te identificeren en te definiëren.</p>
<p>Planning, interventie en monitoring met kinderen</p>	<p>Samen met professionals en kinderen activiteiten ontwikkelen die te maken hebben met participatie.</p> <p>Technieken (enkele voorstellen):</p> <p>Dynamiseringstechnieken / ijsbrekeractiviteiten (zie Orlik, 1979, 1986)</p> <p>Dit is een activiteit die bedoeld is om mensen te helpen elkaar te leren kennen en waarbij meestal namen en andere persoonlijke gegevens worden uitgewisseld. Het is een teambuildingactiviteit die is ontworpen om groepen te helpen zich te verbinden en een team te worden.</p> <p>Enkele vragen om beoefenaars in deze inleiding te begeleiden kunnen zijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Wat is je naam - Hoe oud ben je? - Waar woon je? - Waar ga je naar school? - Wat zijn je voorkeuren, je hobby's? - Wat wil je nog meer delen met de groep? <p>Brainstormen (zie Osborn, 1953)</p>	<p>Vraag mijn team/organisatie om doelstellingen te formuleren, mogelijke strategieën te evalueren, middelen vast te stellen en timing.</p> <p>Mijn team vragen om plan uit te voeren, voortgang te bewaken en plan bij te stellen.</p>

Deze techniek maakt het mogelijk om meningen of positieve attitudes vast te leggen, om zorgen te verzamelen, om concrete werkvoorstellen te formuleren in overeenstemming met de percepties van kinderen (Osborn, 1953).

Enkele vragen kunnen zijn:

- Welke onderwerpen zou je in de commissies willen bespreken?
- Wat zou je van beleidsmakers vragen?
- Hoe zou je willen dat je stad eruit ziet? (Orlik 1979, 1986).

Phillips 66 (zie Dabell, 2020)

De groep wordt onderverdeeld in subgroepen van zes kinderen en deze groepen besteden zes minuten (vandaar Phillips 66) aan het bespreken van mogelijke oplossingen voor een vastgesteld probleem en rapporteren vervolgens aan de grotere groep met een voorstel van oplossing.

Deze methode is met name geschikt om grote groepen te helpen effectiever ideeën te genereren en geeft deelnemers de ruimte en vrijheid om zich gelijkwaardig uit te drukken, zodat zoveel mogelijk creatieve stemmen bijdragen aan het oplossen van het probleem.

Enkele vragen om je op weg te helpen.

- Hoe zou je willen dat je stad eruit ziet?
- Waarom denk je dat deze kwestie belangrijk is voor jou en voor alle mensen die in je stad wonen?
- Wat vind je het minst leuk aan je buurt?
- Wat vind je het leukst aan je buurt?
- Heb je ideeën over hoe je kunt oplossen wat u zou willen veranderen?

Zodra de groepen zijn onderverdeeld, wordt een vertegenwoordiger gekozen om de ideeën van het team te noteren en te presenteren.

Elke groep evalueert zijn ideeën en legt ze voor aan de begeleider. De ideeën worden vervolgens besproken en kunnen in de vorm van een poster of ander materiaal worden opgehangen in de ruimte of plaats waar de bijeenkomst is gehouden.

Beeldtechniek (zie Moreno, 1946, 1959, 1969)

Het zoekt naar spontane expressie en bewustzijn van gedachten, gevoelens, emoties, attitudes, enz. die het begrip en het vermogen om beslissingen te nemen bevorderen, evenals om ze te oefenen. Het is een actietechniek die voorkomt dat kinderen zichzelf blokkeren en alles afwijzen dat buiten hun comfortzone valt.

De kinderen ervaren de oefening als een spel van representatie op een natuurlijke manier waardoor ze ook sociaal kunnen leren, waarbij empathie, respect en grenzen de basis vormen van de activiteit.

We werken in kleine groepen (maximaal acht) en individueel. Als we een ruimte hebben van 15 mensen, vragen we hen om in drie groepen te verdelen, elke groep wordt gevraagd om uit te beelden, bijvoorbeeld:

- Buurtvertegenwoordiging.
- Vertegenwoordiging van vakbond.
- Vertegenwoordiging van participatie.
- Weergave van een situatie in de buurt.
- Vertegenwoordiging van hoe ze zich voelen, enz.

	<p>Om het te kunnen uitbeelden, moeten ze het erover eens zijn. Zodra de voorstelling is gemaakt, moeten ze deze uitleggen en kan de rest van de groep vragen stellen. Dit wordt eveneens gedaan met de andere groepen en hun idee, de gedachte, het voorstel, het gevoel.</p> <p>Hetzelfde kan individueel worden gedaan.</p> <p>Scrumtechniek (post-it) (zie Herranz, Silva en Herranz, 2014; Aichinguez en Holl, 2017)</p> <p>Het omvat het opsplitsen van de ideeën en voorstellen van de kinderen in kleinere, beter beheersbare modules, zodat elke taak kan worden gevolgd. Het helpt ook om ideeën om te zetten in acties en acties in prestaties.</p> <p>Deze techniek begint met het creëren van een ruimte op de muur of het whiteboard die toegankelijk is voor alle kinderen. Taken en acties zijn onderverdeeld in 1) activiteit, 2) nog te doen, 3) in uitvoering, 4) te controleren en 5) gereed. Er wordt ook een lijst opgesteld met alle functies en kenmerken die in elk van de voorstellen moeten worden opgenomen.</p> <p>Zodra al deze technieken zijn uitgevoerd, kiest de groep zijn vertegenwoordiger die deel zal uitmaken van het LOKAAL COMITÉ dat tot doel heeft een werkteam samen te stellen om de acties te ontwikkelen via een democratisch organisatiemodel, maar dat ook voorziet dat een van de personen de referentiepersoon zal zijn.</p>	
<p>Eindevaluatie en</p> <p>beëindiging</p>	<p>Feedback van de Commissie Afspraken over kindervergaderingen Groepsevaluatie</p> <p>De evaluatie omvat twee elementen: ten eerste met de deelnemers aan het programma en ten tweede met de organisatie zelf (Cussiánovich y Martínez,</p>	<p>Vraag mijn team/organisatie om de algehele voortgang te evalueren, en feedback te geven aan het team over hoe diensten, programma's en professionals werken.</p>

	<p>2014; Martínez y Cabrerizo, 2015; MEPSYD, 2008; UNICEF, 2008, 2018; Verhellen, 1997).</p> <p>Referenties met de deelnemers aan het programma ¹:</p> <p>(a) De eerste wordt uitgevoerd met de kinderen die deelnemen aan de projectacties. Het vindt plaats aan het einde van elke activiteit. Het is erg eenvoudig; er worden vragen gesteld over de ontwikkeling van de activiteit en de mate van acceptatie en participatie. Bovendien wordt aan het einde van de participatieperiodes een vergadering bijeengeroepen om de activiteiten en het proces te evalueren tot aan de definitieve beslissing over het voorstel dat moet worden voorgelegd aan de gemeentelijke kindervergaderingen en aan de plenaire sessies met de aanwezigheid van de gemeentelijke politieke vertegenwoordigers.</p> <p>Enkele aspecten die met de groep kunnen geëvalueerd worden:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hoe voelde je je in de groep? - Wat vond je leuk aan de activiteit? - Wat vond je het leukst? - Wat vond je het minst leuk? - Wat zou je voorstellen om het te verbeteren? - Welke andere activiteiten zou je voorstellen? - Wat heb je uit de groep gehaald? - Is de ondersteuning door de groep en door de professionals adequaat geweest? Op welke manier? En als het niet voldoende was, geef dan aan wat er verbeterd kan worden. <p>b) Bij de tweede zijn de professionals betrokken. Het wordt uitgevoerd aan het einde van elke activiteitycyclus en aan het einde van het proces dat</p>	
--	---	--

¹ Zie voor meer informatie over dit podium: Cussiánovich y Martínez (2014; Martínez y Cabrerizo (2015); Lansdown (2011). MEPSYD (2008); Poudyal (2006); Save the Children; UNICEF (2008, 2018); Verhellen (1997).)

samenvalt met het schooljaar. Deze evaluatie wordt gebruikt om het volgende schooljaar te plannen.

Sommige aspecten die door de professionals moeten worden beoordeeld, kunnen zijn:

- Wat was de houding van de kinderen?
- In welke mate hebben ze deelgenomen aan de sessies?
- Was de methodiek effectief?
- Werden ze aangemoedigd om hun vertrouwen te ontwikkelen om effectief te participeren?
- Is er een sfeer gecreëerd waarin ze zich welkom, geaccepteerd en aangemoedigd voelen?
- Voelden alle kinderen in de kinderadviesgroep zich even gewaardeerd en betrokken?
- Was informatie toegankelijk voor alle kinderen?
- Was er gelegenheid om zorgen te uiten als iemand zich buitengesloten of gemarginaliseerd voelde?
- Welke resultaten hebben kinderen zelf ervaren door hun deelname aan de kinderadviesgroep?
- Wat betreft de kinderadviesgroep: Voelden ze zich zelfverzekerder? Zijn ze zich meer bewust van hun rechten? Voelen ze zich beter in staat om in het openbaar te spreken? Voelen ze zich meer gewaardeerd in hun gemeenschap? Hebben ze nieuwe vrienden gemaakt? Hebben ze de kans gehad om mensen te ontmoeten die ze anders niet zouden hebben ontmoet?

Vanuit het standpunt van de organisatie, in dit geval managers en beleidsmakers, kunnen sommige te evalueren aspecten verband houden met de volgende vragen:

- Hadden de kinderen voldoende informatie om een positieve beslissing te nemen over hun participatie aan de groep?